

“துக்க ஜென்ம ப்ரவ்ருத்தி கர்பகர்மானம் ” ப்ரவ்ருத்தினா என்ன
சொல்லிருக்கு துக்கம்னு அர்த்தம் சொல்லிருக்கு.

“துக்கா அனுக்ரஹ நித்ய அனுக்ரஹ ஸ்தய உத்ரயாத் நித்யத்ஞான
வ்ருத்தி ஸங்கல்ப விவாஹா தத்துட்ஞான வித்யதே நித்யாத் ஞான அனகே
ப்ராவாகா.”

நித்யத் ஞானம் எப்படி இருக்கு ப்ராவாகமா இருக்கு அப்பினா என்னனா
பொய்யா இருக்கு. “ஆத்மனே தாவது நாஸ்தி இதி அனாத்மனே ஆத்மா”
பல ப்ராவாகத்துல இருக்கு. ஆத்மாங்கிறது கிடயைாது, ஜடம் தான்
ஆத்மானு நினகைக்கிற. ஜீவன்ல தான் சதைதன்யம் இருக்கு.

“நித்யாத் ஞானா ப்ரஹர்னா தத்ராத்மானாத் யந்தி அபவர்க வர்யந்தம்
ப்ரமயம்” ஆத்மாவிருந்து அபவர்கம் வரையும் ஆத்ம, ஸரிர, இந்த்ரிய,
அர்த, புத்தி, மன, ப்ரவ்ருத்தி, தோஷ, ப்ரயர்த், பல, துக்க, அபவர்க ஆக
பன்னிரண்டு ப்ரமயம் உள்ளது. அபவர்கம் என்றால் மோக்ஷம்,
ஆத்மாவில் அபவர்கம் என்ன இருக்கு ப்ரமயம். ஆத்மால ஆரம்பித்து
அபவர்கம் வரை, ஆத்மானா “இச்சா தஷே ப்ரயத்கஸுகதுக்க
ஞானாத்மனோ லிங்க”னு ஸுத்திரம் இருக்கு. இச்சா என்பது யாருக்கு

ஈஸ்வரனுக்கு இருக்குனு சொல்ரோம். “மஹேஸ்வரஸ்ச மனஜேஷ்டா” மனதும் எட்டு, ஈஸ்வரனும் எட்டுனு ஞாய ஸாஸ்திரத்தில் சொல்றா. குணங்கள் பொதுவாவே 24 அதுல வதோந்திகளுக்கு என்ன குணங்கள் உக்ராந்து, வதே, ஆகதி, இச்சாதஷேம், சுகம், துக்கம், ஸங்காதம் ஆக உண்டு.

“ஆத்மனே தாவது நாஸ்தி இதி ஆத்மனி அனாத்மனே ஆத்மா” ஜடம் தான் இருக்கு அதுல இருந்து உருவாகுறது தான் ஆத்மா சொல்ரா. ஆத்மாவிலே ஷதேனம் இருக்கும்னா அதான் புத்தி. அது எல்லாருக்கும் ஞானம் இருக்குங்கிற புத்தி, இல்லனு கிடயைந்து. அப்ப ஸரிரத்தில் தான் நித்யாத்ஞானம் இருக்கு. ப்ரமப்ஞானம் ஸுத்திய பார்த்து சொல்ரா. ஆக அந்த பன்னிரண்டு ப்ரமயமும் ஒரு ஷதேன இருக்கு. அந்தரம்-வறேற்றுமன இல்லனை சொன்னால் அபவர்கம்-மோக்ஷம்.

“சுதந்திரா த்யாயாத் அபவர்க:” னு பதே திசலை இருக்கு. இதெல்லாம் ஜீவாத்மாவோட லக்ஷணம். துக்கம் ஸுகம் கலந்து இருக்குனு சொல்றா. “யச்சாப்னோதி யாதாதத்தே யச்சாதி விஷயானஹா யச்சாஷ்ச சந்ததோஹா தஸ்மா ஆத்மதே ஆத்மானு” வதோந்திகள் சொல்லிருக்கா எதுல உண்டாவது எதுல போய் முடியிறது, ஆத்மால போய்

முடியுறது ஆத்மாவில் வந்துடுது. வியபகாரியமான சதேனம் சொல்லரா.
ஜீவாத்மா மட்டும் தான் நிலயானது.

“துக்கே ஸுகமிதி அனிப்தே நித்யமிதி ” அனுபவிக்கிற துக்கத்த நாம்
ஸுகம் நினகிறோம், ஏன் துக்கம் தரெயலனோ முக்தில
அடஞ்சுடுது. அநித்யம் இருப்பது நித்யம் என்றாகிறது. ஆனா என்ன
இருக்கு ஜீவன் நித்யமா இருக்கு ஆன்மா அனித்யமா இருக்குறதால
ஜீவன் உற்பத்தி கிடயாது நாஸ்தி தான்.

“அத்ரானே ப்ரானம் இதி ஸமயே நிர்பதமிதி” யார் காப்பாத்த மாட்டாலோ
அவா தான் காப்பாத்துவனு நம்பிண்டு இருக்குறது, யாருக்கு பயப்பட
கூடாதோ அவாளுக்கு பயப்டுறது அது தான் விதி. “கூணமே
ஜூப்ஷிதே அஹிமதமிதி” ஜூப்ஷிதம் என்றால் விரும்பதகாதத ரொம்ப
விரும்புறது.

“யாதவ்யே அப்ரவீ தாஹ்ருதம்” கூடாக்க வணேபியத கூடாக்க
வணேடாம் தோன்றது. ஸ்ரீயாதயேம், ஜீயாதயேம், வீஹாதயேம்,
ஸம்வியாதயேம் சதைரீயத்தில் சொல்லிருக்கு. ஸ்ரீயாதயேம் என்றால்
ரொம்ப பிபிச்சது தான் தானம் கூடாக்கனும். ஜீயாதயேம் என்றால்

வடெ்கப்பட்டு கடுகுகிறது. ஸம்வியாதயேம் நல்லா
தரெஞ்சாவாலுக்கு கடுகுகிறது.

“புருவருதோ நாஸ்தி கர்மா புனர்புனர் வஸதோதோ மாத்யதி ந கர்மா”
ஜுபஸாவித்யதோதத விட்டுட்டு புரமன்யத்த தரெஞ்சுகிறது. “கர்ம
பலன் இதி” கர்ம பலன்ன என்ன நாம் என்ன சயெ்கிறதோமதோ அதான்
பலன். “ததோஷைஷு நாகம் ததோஷ நிவர்த்த: ஸம்ஸாரா:” இது
ததோஷத்தினால் தான் ஸம்ஸாரியா இருக்கு. ததோஷம் எப்படி இருக்கும்
கர்மாவதோட பலன் அனுபவிகிறதா இருக்கும். வாழ்க்கையே எப்படி
இருக்கு ததோஷ நிவர்த்தி தான். எல்லாருக்கும் சுந்தரியா
இருக்குறதும், சுந்தரனா இருக்குறதும் அவாவா பலன் புரூத்து
தான். வாழ்றதே ஒரு ததோஷம் தான்.

“யுக்தா கார ஸர்வதாஞானம் ஸிந்தா ஸார முக்தமும் காரியாவஹே” பல
யதோகங்கள் இருக்கு அதுனால நாம் ஸம்ஸாரிகிறதோம்.
ஆகாஷத்துக்குள்ளயும் வஸெய்யும் ஆட்டி படகுகிறது புரம்மாத்மா
தான். ஆக இந்த ஸம்ஸார திசை புதோற வரவை ஸாங்ஞானம்லாம். வித்யா
பலன் நமக்கு இங்கயே கிடகுகிறது, உபாஷின பலன் தான் அக்ஷராதில
கிடகுகிறது.

“ப்ரயத்யா பாவே நாஸ்தி யந்தூர் ஜீவ:” ப்ரயத்யா பாவே என்றால் ஜன்ம
மாரணம் “ஸத்தாத்மா யஹ: ப்ரயத்விஜாத் பவதேதி” புனர் உற்பத்தி
திரும்ப உருவாகுறதுக்கு என்ன சல்றது ப்ரயத்ய பாவே. புனர்
உற்பத்தி இல்லனோ ப்ரயத்ய பாவம் இல்லை.

“நியமிஷ்ய நியமித்யத்கனே ந கர்மனி வித்த: ப்ரயத்ய பாவ:” நிமித்தானல
தான் கர்மா, நிமித்த கர்மா பஃயிடுதுனா ஜன்ம மரணம் தான்.
“தஹேநேத்ரியா புத்தி வதேனா ஸந்தான உஷ்ஷதே ஸந்தானா தஹே
ஸரிர:”

“ஏதஸ்மாது நித்யாஸ்மாத ப்ரதியூலஸு த்வஷோ ராக த்வஷோ
அதிகாரஸஷ அஸ்த்யதே த்வஷோ லஃகானு த்வஷே:” லஃகமதே எப்படி
இருக்கு தஃஷத்தால தான் இருக்கு.